

Dekanat Iwie Jak podają dokumenty historyczne, kościół pod tytułem świętych Piotra i Pawła Apostołów został założony około 1495 r. przez wojewodę trockiego i marszałka WKL Piotra Janowicza. Jednak z powodu nagłej śmierci nie zdążył on udokumentować budowlę, zrobił to w 1499 r. jego syn Jan. Przy kościele w drewnianym budynku już w tamtych czasach mieszkało czterech zakonników (franciszkanie), lecz prawdopodobnie nie mieli oni statusu klasztoru, zaś tylko misji. Świątynię zbudowano w centrum miasteczka na wzgórzu (informacja, że jest to starożytne wzgórze zamkowe, nie była potwierdzona).

W tamtych czasach (choć istnieją dane, że kościół nie był dobudowany do końca) była to potężna (w porównaniu z kościołami w Iškoldzi i Wsielubie) świątynia w stylu gotyckim orientowana ołtarzem na wschód. Świątynia na planie prostokąta z pięcioboczną absydą, ściany której były zrobione techniką gotyckiego murowania, umocniona była systemem przyporowym. Wnętrze oświecały gotyckie spiczaste okna. Zakrystia była dołączona do fasady północnej. W pierwszej połowie XVI w. przy kościele istniała altaria. † W drugiej połowie XVI w. kościół został przerobiony na świątynię ariańską (później na zbór kalwiński), w tamtych czasach Iwie było uważane za ośrodek arianizmu. Lecz w 1606 r. dzięki staraniom Stanisława Kiszki, wojewody witebskiego, świątynię zwrócono Kościołowi katolickiemu. Tradycja kościelna w 1930-ch latach uważała za datę zbudowania świątyni rok 1563., jednak być może jest to jeszcze jedna data powrotu świątyni, ponieważ do Kiszków Iwie odeszło w 1558 r.

